

بررسی نقاط قوت و ضعف مربیان بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری در عرصه مهرداد آذربرزین^۱

مقدمه و هدف

نقش موثر تمرین و تجربه در کارآیی هر چه بیشتر دانشجویان پرستاری بر کسی پوشیده نیست و در این راستا با توجه به این که یادگیری در حیطه هدفهای روانی - حرکتی ابتدا با مشاهده و تقلید صورت می پذیرد، لذا مربیان بالینی نقش موثری در یادگیری دانشجویان پرستاری خواهند داشت و چون ارزشیابی مربی توسط فراگیر یکی از راهکارهای بررسی تاثیر مربیان بر دانشجویان می باشد لذا در این پژوهش سعی گردیده که نقاط قوت و ضعف مربیان از دیدگاه دانشجویان عرصه که شناخت کاملتری نسبت به چگونگی عملکرد مربیان مختلف پیدا نموده اند مورد بررسی قرار گیرد.

روش اجرا

در این پژوهش تعداد ۹۴ نفر دانشجوی دختر پرستاری دانشگاه که در دو نیمسال آخر در حال گذراندن دوره کارآموزی در عرصه بودند با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و با پرسشنامه ای که حاوی دو بخش اطلاعات دموگرافیک و سوالات مربوط به نقاط مثبت و منفی یک مربی بالینی بود مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته ها

نتایج این پژوهش نشان داد که بیشتر دانشجویان داشتن اطلاعات علمی کافی (۹۵/۷۵٪) و توانایی برقراری ارتباط مثبت با دانشجو (۹۳/۶۲٪) را مهمترین نقاط قوت یک مربی و مسئله تحقیر دانشجو در نزد بیمار (۹۶/۸۱٪)، برقراری تبعیض بین دانشجویان (۹۵/۷۵٪)، عدم توجه به موارد عملی و ارایه بیشتر وقت جهت توضیحات تئوری (۸۵/۱۱٪)، ارایه راهکارهای غیر علمی (روش های مورد استفاده در بیمارستانها) برای اجرای پروسیجرهای پرستاری (۷۹/۷۹٪) و نامنظم بودن مربیان (۷۷/۶۶٪) را مهمترین نقاط ضعف مربیان می دانستند.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به نتایج این پژوهش می توان اظهار نمود که مربیانی که خود نمونه بارز پرستاری بوده و از لحاظ علمی و رفتاری الگوی یک پرستار واقعی باشند از دیدگاه دانشجویان نیز قابل قبول تر خواهند بود و بایستی مسئولین دانشکده ها با انتخاب این گونه مربیان، الگوی واقعی پرستاری را برای دانشجویان نمایش دهند.

کلمات کلیدی: قوت و ضعف، مربیان بالینی، دیدگاه

۱. کارشناس ارشد آموزش داخلی - جراحی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، رییس دانشکده پرستاری و مامایی